

Dyrektor: Ks. Carlos Cabecinhas * Własność: Santuário de Nossa Senhora do Rosário de Fátima (Portugal) * Kwartalnik * Rok 11 * 42 * 2014/08/13

FIGURA PIELGRZYMUJĄCA W KLASZTORACH KONTEMPLACYJNYCH PORTUGALII

W maju tego roku figura pielgrzymująca Matki Boskiej przybyła uroczyście do Karmelu św. Józefa w Fatimie. Od tego czasu odwiedziła już kilka klasztorów kontemplacyjnych; w każdym z nich spędziła tydzień. Tak rozpoczęło się szczególnie ważne dla Sanktuarium Fatimskiego przedsięwzięcie: peregrynacja figury pielgrzymującej Matki Boskiej Fatimskiej po klasztorach klauzurowych w Portugalii.

Figury pielgrzymujące Matki Boskiej Fatimskiej przemierzają świat, podążając tam gdzie czekają jej wierni czciciele. Najstarsza i najbardziej wartościowa pierwsza figura, pielgrzymująca od lat 40. XX wieku, wielokrotnie okrążyła świat. Teraz umieszczona jest w bazylice Matki Boskiej Różańcowej i właściwie nie opuszcza Sanktuarium. Jednakże ze względu na znaczenie pielgrzymki, wybraliśmy tę najbardziej

wartościową figurę, aby zanieść ją do portugalskich zakonów kontemplacyjnych.

Poprzez to wydarzenie pragniemy włączyć zakony kontemplacyjne w przygotowanie i świętowanie setnej rocznicy objawień fatimskich. Chcemy także prosić je o modlitwę w intencji dobrych owoców naszych działań i inicjatyw. Wierzymy, że modlitewne wsparcie tych wspólnot nie jest uzupełnieniem, ale istotą tego przedsięwzięcia.

Wspólnoty zgromadzeń klauzurowych przyjęły inicjatywę z wielką radością i entuzjazmem. Skupienie, z jakim przeżywają one tę wyjątkową pielgrzymkę, jest dla nas wszystkich świadectwem, które pokazuje zasadniczą rolę modlitwy w życiu Kościoła. A właśnie o modlitwę Matka Boska najbardziej prosiła w Fatimie.

ks. Carlos Cabecinhas

Konferencja maryjna na Florydzie

Na zakończenie każdego roku akademickiego, uniwersytet *Ave Maryja* w mieście Naples na Florydzie (Stany Zjednoczone) organizuje konferencję naukową poświęconą zagadnieniom maryjnym i eucharystycznym. Uniwersytet ten założył w 2003 roku Tom Monaghan, aby wspierać nową ewangelizację. Uczelnia została uznana za katolicką przez biskupa tamtejszej diecezji, który stoi na czele Rady Zarządzającej uniwersytetem.

Tegoroczna konferencja odbyła się w dniach 16 – 18 maja i poświęcona była tematowi: „Fatima i triumf Niepokalanego Serca Maryi”. Współorganizatorem przedsięwzięcia był Światowy Apostolat Fatimski w Stanach Zjednoczonych; udział wzięli prelegenci ze Stanów Zjednoczonych, Portugalii i Irlandii. Przedstawicielem Sanktuarium Fatimskiego w składzie delegacji portugalskiej był ks. Francisco Pereira.

Podczas pierwszego dnia obrad, pochodzący z Fatimy Nuno Prazeres – międzynarodowy sekretarz Światowego Apostolatu Fatimskiego, przedstawił świadectwo swojego dziadka, który mając 13 lat był obecny podczas cudu słońca w Cova da Iria (13 października 1917 roku); to wyjątkowe wydarzenie i orędzie fatimskim było zawsze bardzo ważne dla jego rodziny. Opowiadając o doświadczeniu konkretnej osoby i całej rodziny Nuno Prazeres ukazał uczestnikom konferencji aktualność i znaczenie orędzia fatimskiego dla ludzi współczesnych, podkreślając przede wszystkim rolę modlitwy w życiu rodzinnym i wspólnotowym.

Druga konferencja dnia, wygłoszona przez ks. Andrew Apostoli CFR (Wspólnota Franciszkańskich Braci Odnowy), poświęcona była związkowi papieży

XX wieku z Matką Boską Fatimską oraz orędziem fatimskiemu, które Bóg za pośrednictwem Maryi przekazał ludziom przez pastuszków. Dzień zakończyła modlitwa różańcowa w kampusie i adoracja eucharystyczna w kościele uniwersyteckim.

Drugiego dnia ks. Michael Gaitley MIC (Księża Marianie Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny) z narodowego sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Stockbridge w Massachusetts wygłosił konferencję na temat Miłosierdzia Bożego

i objawień siostry Faustyny. Mówca wskazał związek tych objawień z orędziem fatimskim – orędziem nawrócenia i nadziei dla współczesnej ludzkości. Ks. Gaitley podkreślił także istotne znaczenie poświęcenia świata Matce Boskiej. Następnie wystąpił irlandzki teolog i dziennikarz Tony Thomas, który

zwyciężającej zło na świecie. Potem zaprezentowano główne cele działalności Światowego Apostolatu Fatimskiego, którymi są: upowszechnianie na świecie nabożeństwa do Niepokalanego Serca Maryi oraz idei zadośćuczynienia poprzez nabożeństwo pięciu pierwszych sobót miesiąca i związanych z tym obietnic Matki Boskiej.

Jednym z zagadnień, które nadal wzbudza wielkie zainteresowanie jest tak zwana tajemnica fatimska. W swoim wystąpieniu Tony Thomas zdemistyfikował wiele fałszywych przesądów dotyczących treści trzech części tajemnicy.

Ostatnią konferencję drugiego dnia wygłosiła s. Ângela Coelho, postulátorka procesu kanonizacyjnego Franciszka i Hiacynty Marto, która mówiła o życiu i świętości pastuszków. S. Ângela opisała „pięć miłości”, które dla trojga widzianych były najważniejsze: Bóg, Jezus Eucharystyczny, Matka Boska, Ojciec Święty i biedni grzesznicy. Jej wykład ukazujący życie pastuszków i orędzie fatimskie w ujęciu eucharystycznym był znakomitą podsumowaniem tego pełnego ważnych wystąpień dnia.

Delegacja z Fatimy w towarzystwie Davida Carollo, dyrektora wykonawczego Światowego Apostolatu Fatimskiego w Stanach Zjednoczonych (po prawej).

omówił znaczenie wydarzeń w Fatimie na podstawie pism papieży dotyczących objawień Matki Boskiej Fatimskiej.

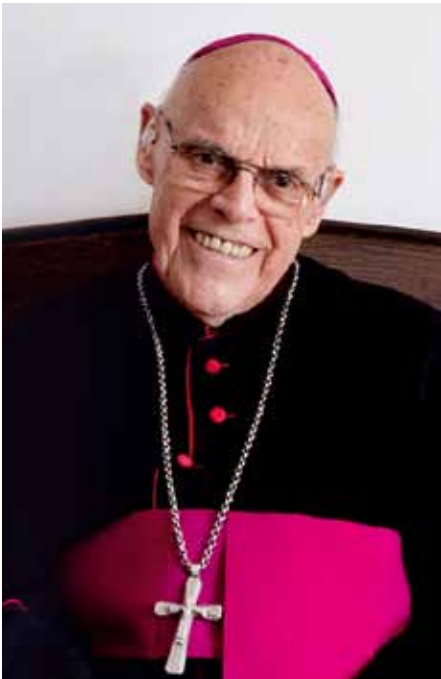
Podczas sesji popołudniowej ks. Michael Gaitley mówił o znaczeniu życia dziełami miłosierdzia jako formie życia mistycznego, związanego z Bogiem; podkreślał także coraz większe znaczenie *apostolatu uśmiechu* w społeczeństwie oraz wyraził pogląd, że „sens życia odnajduje się w bezinteresownej miłości”. Z kolei ks. Andrew Apostoli mówił o różańcu jako ważnej broni

Spotkanie zakończyło się w niedzielę 18 maja konferencją teologa Vinny Flinna poświęconej znaczeniu sakramentu pojednania, który jest wielkim skarbem pomagającym ludziom w drodze do nawrócenia. Wystąpienie zamykające konferencję wygłosiła s. Ângela Coelho, dając 250. uczestnikom spotkania klucz do aktualnego odczytania orędzia fatimskiego poprzez naśladowanie przykładu pastuszków – świętych naszych czasów.

ks. Francisco Pereira

Wywiad z arcybiskupem emerytem diecezji Mercedes-Luján

Dla papieża Fatima to centrum duchowości maryjnej

Jego Ekscelencja Rubén Héctor di Monti, 82-letni arcybiskup emeryt diecezji Mercedes-Luján, słynie z wytrwałej pracy na rzecz upowszechniania orędzia fatimskiego w swoim kraju – Argentynie. Arcybiskup był odpowiedzialny za organizację czterech peregrynacji figury pielgrzymującej Matki Boskiej Fatimskiej do Argentyny. W krótkim wywiadzie, przeprowadzonym w maju tego roku przy okazji kolejnej pielgrzymki do Fatimy, abp Rubén di Monte mówi o orędziu fatimskim, o świecie współczesnym i o swoim przyjacielu Jorge Bergoglio – obecnym papieżu Franciszku.

Księża arcybiskupie, co to jest *Familia Misionera de Nuestra Señora de Fatima (Rodzina Misyjna Matki Boskiej Fatimskiej)*?

Rodzina Misyjna Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy powstała w 1986 roku. Należą do niej księża i osoby świeckie, zakonnicze zgromadzeń otwartych oraz prowadzących życie kontemplacyjne oraz konsekrowani świeccy. Została powołana do życia przeze mnie i siostrę Albę Marię Martínez, która pochodzi z Urugwaju, ale od wielu lat mieszka w Argentynie. W tej chwili s. Alba jest chora, ale nawet leżąc w łóżku wciąż daje świadectwo przesłaniu fatimskiemu. *Rodzina* ma swój klasztor życia kontemplacyjnego, do którego przybywa bardzo wielu ludzi – tam zapoznajemy ich z orędziem fatimskim. Przemierzamy także kraj, by głosić to, o co prosiła Matka Boska: pokutę i modlitwę. Pragniemy upowszechnić nabożeństwo do Matki Boskiej Fatimskiej i staramy się być wierni jej orędziu. Mamy samochód, który nazywamy „Fatimobil” – już drugi taki, bo przejechaliśmy wiele ty-

sięcy kilometrów. Jeździmy po kraju i rozwozimy materiały informacyjne: plakaty, kalendarze, ulotki, znaczki itp. Wszystko to rozdajemy bezpłatnie.

A więc uważa Ksiądz arcybiskup, że orędzie fatimskie trzeba nadal rozpowszechniać?

Tak, zdecydowanie tak. Najważniejsze są modlitwa i pokuta. Duże znaczenie ma także różaniec oraz nabożeństwo pierwszych pięciu sobót, które jest bardzo popularne w Argentynie. Naszym celem jest poznawać i kochać Matkę Boską oraz zabiegać, aby świat przyjął orędzie Dziewicy Maryi; i aby to doprowadziło do zmiany w ludziach, zupełnie otumanionych ogromem grzechu i ogromną korupcją. Mówimy także o objawieniach w La Salette i w Lourdes, pokazujemy podobieństwa, jakie istnieją między tymi przesłaniami.

Najnowsze dane wskazują, że katolicyzm w Ameryce Łacińskiej rozwija się. Jak Ksiądz arcybiskup interpretuje te dane?

Bez wątpienia religia katolicka utrzymuje swoją pozycję. Prawdą jest, że wybór papieża Franciszka, który pochodzi z Ameryki Łacińskiej – bo dla nas on nie jest tylko Argentyńczykiem – uczynił bardzo dużo dla wzrostu wiary. Wielu ludziom podoba się wyjątkowy sposób bycia papieża – prosty, skromny, podobny do naszego stylu życia w Ameryce Łacińskiej; Ameryka Łacińska nie jest kontynentem bogactwa, jest kontynentem wielu potrzeb i papież Franciszek daje tego świadectwo. Papież nie przywiązuje wagi do luksusu, nie ma – powiedzmy – renesansowego stylu bycia; jego sposób bycia jest skromny, prosty.

A jak pracowało się z Jorge Bergoglio jako arcybiskupem?

Zawsze miał dobre relacje z ludźmi biednymi i potrzebującymi. Razem odwiedziliśmy *bilas* – dzielnice nędzy, w Brazylii nazywane *favelami*; był nieustannie obecny w miejscach biednych, nędznych. Jeśli dziś papież mówi kapłanom, czym jest bieda... żeby nie jeździli luksusowymi samochodami... to dlatego, że on sam chodził na piechotę, wsiadał do autobusu, jak każdy zwyczajny człowiek. On nie tylko do nas mówi – on daje przykład i patrzy, czy podążamy za jego przykładem.

A jeśli chodzi o dialog między religiami?

Poszukiwanie przez papieża łączności z innymi religiami wcale mnie nie dziwi. Abp Bergoglio zawsze miał dobre relacje z przedstawicielami innych religii. I teraz, oczywiście, widzi dialog z nimi jako bardzo ważną potrzebę.

Nabożeństwo papieża do Matki Boskiej nie jest czymś pozornym – on sam o nim zaświadcza. Czy zawsze tak było?

Abp Bergoglio zawsze miał wielkie nabożeństwo do Maryi, ale od czasu wyboru na papieża 13 marca zeszłego roku, Fatima stała się dla niego centrum duchowości maryjnej. Dlatego poprosił Episkopat Portugalii, aby poświęcił jego pontyfikat Matce Boskiej Różańcowej z Fatimy i wkrótce potem, 13 października, poświęcił świat Niepokalanemu Sercu Maryi. Czekamy na to, co zrobi Ojciec Święty w związku ze zbliżającym się stuleciem objawień Matki Boskiej w Fatimie. Osobiście uważam, że przyjedzie on do Sanktuarium: odwiedzi naród portugalski i pokłoni się Dziewicy Maryi. Bez wątpienia Ojciec Święty widzi bardzo jasno i doskonale rozumie myśl papieża emeryta Benedykta XVI: Fatima to najbardziej niezwykłe ze wszystkich objawień maryjnych w XX wieku.

Kiedy bp Serafim [Ferreira e Silva, ówczesny biskup diecezji Leiria-Fatima] przywiózł figurę fatimską do Argentyny, przyszedł papież Franciszek odprowadzić wraz z mną i innymi biskupami Mszę św. I – proszę zauważyć – przypominał to wydarzenie podczas rozważania przed modlitwą Anioł Pański, pierwszą jaką odmawiał jako papież. Mówił wtedy o Fatimie!

Czy Jorge Bergoglio zmienił się kiedy został papieżem? Czy papież jest szczęśliwy?

Zmienił się, na pewno się zmienił. Był bardziej powściągliwy, choć zawsze miał poczucie humoru i teraz pokazuje to coraz częściej.

Papież jest szczęśliwy, ponieważ wie, że wypełnia wolę Boga; wie, że – przez jego osobę – Bóg pokazuje pragnienie zbawienia świata, zbawienia poprzez Maryję. Ale papież bardzo cierpi. Ci, którzy go znają i widzą go teraz w telewizji, zauważają, że jego twarz jest pełna cierpienia i bólu z powodu problemów wewnątrz Kościoła i poza nim. Wszyscy to wiemy. Warto przypomnieć tu orędzie z La Salette, w którym powiedziano, że Kościół będzie cierpiał ogromny kryzys; i właśnie teraz go przechodzimy. Cały świat cierpi!

A czy widać jakieś zmiany? Czego potrzeba, aby sytuacja uległa poprawie?

To walka z diabłem! Jak mawiał papież Ratzinger: diabeł nas nienawidzi, bo wie, że jesteśmy zbawieni, dlatego chce zniszczyć całe dzieło Kościoła. W swoich homiliach, wygłaszanych w domu św. Marty, papież Franciszek wiele razy mówił o diable i walce z nim. Modlitwa jest najbardziej pewną i bezpieczną bronią w tej walce, kolejną jest pokuta.

Wywiad przeprowadziła
LeopolDina Simões

Biskup diecezji Angoulême z wizytą w Fatimie

Obecne czasy są trudne, ale sprzyjają nowym formom głoszenia Ewangelii

Biskup Claude Dagens z diecezji Angoulême (Francja), członek Akademii Francuskiej, wygłosił wykład na zakończenie sympozjum teologiczno-pastoralnego, które odbywało się w Fatimie od 30 maja do 1 czerwca 2014 r.

Wywiad przeprowadziła
Leopoldina Simões

– Księżę biskupie, jaki był cel wizyty Eksceleencji w Fatimie? Czy to pierwszy pobyt w Fatimie?

– Nie. Po raz pierwszy byłem tu ponad dziesięć lat temu. W Rzymie poznałem biskupa João Alves'a z Coimbrы i zaprosiłem go do mojej diecezji Angoulême, w której mieszka bardzo wielu Portugalczyków. Bp João Alves był u nas przez tydzień i zaprzyjaźniliśmy się. Podczas tego pobytu miał okazję spotkać się z Portugalczykami z różnych części diecezji. Chyba rok później bp Alves zaprosił mnie do Coimbrы. W tym czasie zlecił on tłumaczenie na język portugalski trzech tomów wydawnictwa, który wcześniej opracowywałem dla biskupów francuskich: „Głoszenie wiary współczesnemu społeczeństwu”. W trzecim tomie, zatytułowanym „List do katolików francuskich”, napisano, że obecne czasy są trudne, ale sprzyjają nowym formom głoszenia Ewangelii.

Z Coimbrы, wraz z dwoma zaprzyjaźnionymi księżmi, przyjechaliśmy do Fatimy. Było to w sierpniu; koncelebrowałem Mszę św. na Placu Modlitwy. Było bardzo gorąco; pamiętam, że był to niezwykle słoneczny dzień!

– Czy Fatima dziś jest wciąż taka sama?

– Nie, zobaczyłem tu wiele zmian. Wtedy widziałem właściwie tylko Plac i miejsce objawień. Teraz miałem okazję spacerować, uczestniczyć w sympozjum i w Mszy św. Wczoraj późnym popołudniem przewodniczyłem Mszy św. i byłem bardzo poruszony, bo odprawiałem ją po portugalsku, również homilię mówiłem po portugalsku; dzisiaj rano [w niedzielę] koncelebrowałem Mszę św. z biskupem António Marto, którego gościnność i szczodrość bardzo cenię. Podczas posiłków, przy stole, rozmawialiśmy wiele o Kościele na świecie, o zbliżającym się synodzie, o pontyfikacie papieża Franciszka; wy-

mienialiśmy opinie także z innymi uczestnikami sympozjum. Przyjaźń, zaufanie, dialog są bardzo ważne.

Odkrywam teraz na nowo to miejsce, różne miejsca, które uległy zmianie, ale wciąż zauważam przede wszystkim niebo, które jest bardzo niebieskie; widoki są piękne i wyraziste, sosny, dolina wśród wzgórz. Jestem pod wrażeniem rozmiarów Placu. Poprzednim razem tego nie zauważyłem. Nowe budynki, przede wszystkim nowa bazylika i miejsca do niej przylegające, i to miejsce, w którym teraz jesteśmy... Przez nowoczesną architekturę Fatima łączy to, co się tu wydarzyło w 1917 roku i czasy współczesne.

– Czy orędzie fatimskie jest nadal aktualne?

– Tak jak powiedziałem wczoraj, na początku wykładu, Bóg działa w historii ludzkości, ukazując miłość i miłosierdzie Chrystusa, które są sednem życia chrześcijańskiego; Maryja zaś jest pośrednikiem Bożej interwencji w ludzkiej historii. Matka Boska objawiła się pastuszkom w maju 1917 r. – w czasie wojny. Bóg objawia się więc w czasie gwałtownych, historycznych wydarzeń. Wydaje mi się, że to powinno mieć zasadnicze znaczenie dla naszego sposobu słuchania i zrozumienia Słowa Bożego. Bóg mówi. Bóg przychodzi poprzez Dziewicę Maryję. Jezus, przez swoją Matkę, ukazuje się w czasach strasznej wojny, która niszczy Europę. To właśnie wtedy Bóg interweniuje i przez pastuszków przekazuje wezwanie do nawrócenia na wiarę Chrystusa, na Jego Ewangelię. „Nawracajcie się”. W Lourdes Matka Boska powiedziała:

„Idź do źródła i obmyj się”. Pani Fatimska prosi Franciszka, Hiacyntę i Łucję, aby przekazali ludziom przesłanie: „Nawracajcie się”. Jest rok 1917 – dokładnie dwa miesiące po strasznych wydarzeniach, które miały miejsce w Rosji, w Sankt Petersburgu i doprowadziły do przejścia władzy przez sowietów i ustanowienia rządów Lenina. Właśnie wtedy objawia się Matka Boska; nie po to jednak, żeby dokonać aktu politycznego, ale by wezwać chrześcijan do bycia chrześcijanami w ciężkich, trudnych, niespokojnych czasach.

Wczoraj w Fatimie zobaczyłem, coś co zrobiło na mnie wielkie wrażenie. Fragment muru berlińskiego. Upadek muru berlińskiego – wzniesionego w centrum Berlina, aby oddzielać radziecką strefę wpływów od części zachodniej – był wyraźnym znakiem kruszenia się, upadku systemu sowieckiego. Tak, widzę w upadku muru berlińskiego, nowe otwarcie – to, co Matka Boska nam obiecała.

– Czy to już koniec tej drogi?

– Europa jest dziś w stanie delikatnej równowagi. Być może nie zawsze zdajemy sobie sprawę jak krucha jest ta równowaga. Wielką i dobrą nowiną na dzisiejsze czasy jest papież Franciszek. Bóg dał nam papieża Franciszka, aby wezwać cały Kościół – także w Portugalii, we Francji – do nawrócenia. I to jest dobra wiadomość. Powinniśmy odpowiedzieć na wezwanie papieża, który prosi nas: „módlcie się za mnie, módlcie się za mnie”. Powinniśmy zrozumieć, że misja, którą ma do wypełnienia, jest bardzo trudna.

Rocznice sanktuariów w Fatimie i w Aparecida

17 i 18 maja tego roku sanktuaria w Fatimie i w Aparecida (w Brazylii) połączyła wspólna modlitwa i cześć oddawana Matce Boga. Ordynariusz diecezji Leiria-Fatima bp António Marto wraz z kilkusobową delegacją Sanktuarium Fatimskiego, odwiedził brazylijskie narodowe sanktuarium w Aparecida i ofiarował mu figurę Matki Boskiej Fatimskiej. Figurę uroczysto umieszczono w sanktuarium; wielu wiernych przybywa tu, aby modlić się u jej stóp. Wizyta delegacji z Portugalii była pierwszym z wydarzeń zaplanowanych wspólnie przez dwa sanktuaria, które w 2017 roku będą obchodziły ważne rocznice: w Fatimie – stulecia objawień, w Aparecida – trzechsetlecia odnalezienia w rzece Paraíba cudownej figurki Matki Boskiej Niepokalanego Poczęcia.

Te maryjne sanktuaria, jedne z najważniejszych na świecie, są narodowymi sanktuariami dwu bratnich narodów, związanych nie tylko wspólną historią i językiem, ale zjednoczonych jedną wiarą i wielkim nabożeństwem do Matki Boskiej. Dlatego odczuwamy potrzebę wspólnego świętowania tych znaczących jubileuszy. Zauważmy jeszcze zbieżność dat głównych świąt liturgicznych obu sanktuariów: 13 maja jest dniem świątecznym dla czcicieli Matki Boskiej Fatimskiej w całej Brazylii, 12 października – święto Matki Boskiej z Aparecida – to dzień wielkiej pielgrzymki w Fatimie.

Do 2017 roku będziemy świadkami kilku wydarzeń, które będą wyrazem wspólnego świętowania jubileuszy obu sanktuariów. Do Fatimy przybędzie kardynał Raymundo Damasceno Assis – arcybiskup archidiecezji Aparecida; będzie on przewodniczył jednej z wielkich piel-

grzymek fatimskich i ofiaruje figurkę Maki Boskiej Niepokalanego Poczęcia czczoną w brazylijskim sanktuarium. Planujemy także (kilka razy w latach 2014, 2015 i 2016) modlitwę różańcową,

Docierają do nas informacje, że członkowie wspólnoty portugalskiej w Brazylii wraz z innymi wiernymi spotykają się 13. dnia każdego miesiąca przy figurze Matki Boskiej Fatimskiej w sanktuarium w Aparecida, aby odmawiać różaniec.

prowadzoną jednocześnie w obu sanktuariach i transmitowaną przez telewizję. W 2017 roku, w którym przypadają ważne dla obu sanktuariów rocznice, kard. Raymundo Damasceno będzie przewodniczył jednej z międzynarodowych piel-

grzymek rocznicowych w Fatimie, a bp António Marto uda się w październiku do Aparecida, aby tam przewodniczyć głównym uroczystościom. To małe gesty, ale mają wielkie znaczenie. Pozwolą one upamiętnić oba jubileusze oraz ukazać silne związki łączące te dwa sanktuaria.

Początkiem wspólnego świętowania był nasz pobyt w Aparecida i ofiarowanie figury Matki Boskiej Fatimskiej. To wydarzenie zapadło nam mocno w pamięć. Byliśmy świadkami głębokiej wiary narodu brazylijskiego oraz poruszającej ufności w opiekę Matki Boskiej. Doświadczyliśmy niezwykle serdecznego przyjęcia, co sprawiło, że czuliśmy się jak w domu – w „Domu Matki”.

Spotkanie, wspólne świętowanie i dzielenie tej samej wiary pokazuje uniwersalny wymiar objawień fatimskich, a co za tym idzie – uświadamia nam odpowiedzialność wiążącą się z pracą w miejscu uświęconym obecnością Matki Boga. Tu w Fatimie Maryja pozostawiła nam orędzie pokuty i nawrócenia, nadziei i miłosierdzia – orędzie, które wzywa nas do modlitwy i adoracji, do umieszczenia Boga i Trójcy Świętej w centralnym miejscu naszego życia. Jesteśmy powołani, aby upowszechniać to głęboko ewangeliczne orędzie.

Świętowanie rocznic obu sanktuariów to także czas dziękczynienia. Dziękujemy za niezliczone łaski, jakimi obdarza nas Bóg poprzez Maryję wspomnianą w wezwaniach z Fatimy i z Aparecida. Niech Matka Boska, z Fatimy i z Aparecida, otacza swą macierzyńską opieką pielgrzymów i wiernych nawiedzających oba sanktuaria!

ks. Carlos Cabecinhas

Pielgrzymka fatimska w Porto Alegre gromadzi tysiące wiernych

W niedzielę 18 maja w Porto Alegre, w Brazylii, odbyła się XII Pielgrzymka Fatimska. Nawet zimo i mgła nie przeszkodziły wiernym w trwającym około godziny przemarszu.

Pielgrzymi: dorośli, młodzież i dzieci zachęceni przez proboszcza kościoła św. Róży z Limy, księdza Carlosa Sebastiany, śpiewali i modlili się, zanosili prośby i dziękowali Matce Boskiej Fatimskiej.

Główną Mszę św. odprawił dyrektor generalny sieci szkół św. Franciszka i rektor sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej w Porto Alegre, ksiądz José Luiz Schaedler; koncelebrowali: wikariusz sanktuarium ksiądz Inácio Selbach, proboszcz kościoła Miłosierdzia Bożego ksiądz Flávio Lunkes i diakon Luciano Pereira e Carlos.

W homilii ksiądz José Luiz Schaedler mówił o misji, jaką wzięła na siebie Maryja mówiąc „tak” aniołowi Gabrielowi oraz o zobowiązaniu wszystkich ludzi wierzących wobec Matki Bożej. Powiedział także, że budowane obecnie sanktuarium będzie nowym domem Matki Boskiej Fatimskiej w Porto Alegre.

Następnie ks. Schaedler ogłosił: „Podczas tej XII Pielgrzymki Fatimskiej chcemy modlić się za wszystkich ludzi. Dlatego proszę o dwie minuty ciszy, podczas których będzie brzmiała refleksyjna mu-

zyka. W tym czasie pomyślmy o tych, których kochamy i za nich prośmy szczególnie Matkę Boską”.

Na zakończenie uroczystości wszyscy wierni otrzymali małą figurkę Matki Boskiej Fatimskiej oraz różaniec z drewnianych i fluorescencyjnych paciorków.

Po południu odprawiona została Msza św. pożegnalna, w której uczestniczyło wielu wiernych.

Rubens Melo – Porto Alegre, Brazylia

Zdrowaś Maryjo odmawiane w więzieniu

Pozbawieni wolności, ale wolni do zjednoczenia nieba i ziemi przez Maryję

Kilka tygodni temu, jeden z więźniów w Centralnym Zakładzie Karnym w Maputo, zapytał mnie czy moglibyśmy wspólnie odmawiać różaniec. Przystałem na tę prośbę z wielką radością; zaproponowałem, aby zapytał innych więźniów czy są tym zainteresowani i spróbował zorganizować modlitwę.

W środę 7 maja o godz. 10.30 zebrał się w garażu, w którym zwykle modlą się osadzeni w tym więzieniu katolicy, wokół niedużej, lecz pięknej figurki Matki Boskiej Fatimskiej ofiarowanej przez Sanktuarium Fatimskie. Na modlitwę przyszło 17 więźniów.

Dzięki różańcom, które otrzymałem w prezencie podczas pobytu we Włoszech, każdy więzień trzymał w ręku ten „łańcuch zbawienia, który łączy niebo i ziemię”.

Na początku opowiedziałem im krótko o tradycji modlitwy różańcowej, a potem „rzuciliśmy się” w ramiona Maryi; śpiewaliśmy pieśni po portugalsku i w

języku *ronga* – dialekcie z południowego Mozambiku.

Podczas modlitwy spojrzałem na sufit garażu, prosty i biedny, a potem na stół, na którym postawiliśmy małą, skromną figurkę; i na moich biednie ubranych towarzyszy modlitwy... piękno figurki i emanujące z niej duchowe światło wypełniły wszystko i wszystkich.

Wydawało mi się, że Maryja uśmiecha się do mnie, zadowolona, jak każda matka, która widzi swoje dzieci zgromadzone wokół niej; i ten garaż... wydawał mi się Kaplicą Objawień w Fatimie!

W każdą środę o godz. 11.30 odmawiamy różaniec święty. Powoli rośnie liczba więźniów, którzy się przyłączają się do naszej modlitwy. Każdy otrzymuje poświęcony różaniec. Chór synów Maryi wzbogaca się o nowe głosy, aby wzywać Matkę Boską Fatimską: *Zdrowaś Maryjo...*

ksiądz António Perretta
antonioperretta.missionando.org
 Wspólnota Misyjna Villaregia
 Maputo, Mozambik

Włoski ksiądz António Perretta, przed wyjazdem w 2013 roku na misje do Mozambiku, spędził kilka tygodni w Fatimie, aby nauczyć się języka portugalskiego. Obecnie zajmuje się duszpasterstwem w czterech więzieniach: w Maputo i w trzech innych dystryktach.

Publikujemy fragment prowadzonego przez ks. Perrettę blogu w sierpniu, aby nawiązać do *Wspomnień siostry Łucji*, poświęconych wydarzeniom, które miały miejsce w więzieniu w Ourém właśnie w sierpniu 1917 roku. Pastuszkowie zostali tam zatrzymani, aby uniemożliwić im pójście do Cova da Iria w dniu 13 sierpnia. Pragnąc być bliżej Matki Boskiej dzieci postanowiły odmówić w celi różaniec. Siostra Łucja opowiada:

„Postanowiliśmy zatem odmówić nasz różaniec. Hiacynta zdjęła medalik, który miała na szyi, poprosiła jednego z więźniów, aby go powiesił na gwoździu na ścianie. Ukłękliśmy przed tym medalikiem i zaczęliśmy się modlić. Więźniowie modlili się wspólnie z nami, jeżeli w ogóle umieli się modlić; w każdym razie klęczeli” (*Wspomnienia s. Łucji z Fatimy tom I*, wyd. VI, s. 54).

Maryja, uwielbiana i z wiarą przyzywana przez ludzi przebywających w więzieniach, podąża tam, aby nieść ukojenie i pocieszenie od Boga; aby być źródłem nadziei na godne, w pełni odnowione życie w Chrystusie.

Wierni hiszpańskiej diecezji Getafe pielgrzymowali do Fatimy

W dniach 27, 28, 29 i 30 marca odbył się kolejną, czwartą już pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Boskiej w Fatimie. W tym roku pragniemy wyjątkowo podziękować Naszej Przenajświętszej Matce także i za to, że do Fatimy chciało pojechać tak wielu pielgrzymów, że musieliśmy zamówić dodatkowy autokar. W sumie było nas dwieście osób. Towarzyszyło nam 4 księży. Pielgrzymkę rozpoczęliśmy z wielką radością – wracaliśmy, aby znów ujrzeć naszą ukochaną Matkę, Panią Fatimską.

W sobotę 29 marca poje-

chaliśmy do Lizbony; w trakcie kulturalno-religijnej wizyty w tym mieście

uczestniczyliśmy we Mszy św. w sanktuarium Chrystusa Króla, podczas której mogliśmy ucałować relikwię św. Antoniego Padewskiego.

W świadectwach wygłoszonych przez uczestników pielgrzymki na jej zakończenie wiele osób mówiło o przepełnieniu miłością do Przenajświętszej Dziewicy i doświadczeniu ogromnej duchowej łaski. Wszyscy pragną także powrócić do Fatimy w przyszłym roku, jeśli taka będzie wola Boga.

Antonio Huerta Bustos
 Getafe, Hiszpania

Symposium teologiczno-pastoralnym „Doświadczenie Boga i odpowiedzialność”

Na sympozjum teologiczno-pastoralnym, w dniach od 30 maja do 1 czerwca, zorganizowanym przez Sanktuarium Fatimskie pod naukowym patronatem Wydziału Teologii Portugalskiego Uniwersytetu Katolickiego, podjęto ważną i rzeczową dyskusję na temat orędzia fatimskiego. W wydarzeniu tym osobisty udział wzięło 340 osób; ponadto prace sympozjum obserwowali *on line* liczni internauci (486 osób pierwszego dnia, 216 – drugiego i 93 – trzeciego).

Słowo wstępne wygłosił rektor Sanktuarium Fatimskiego ksiądz Carlos Cabecinhas. Prace sympozjum, prowadzone w Sali Dobrego Pasterza w Centrum Pastoralnym Pawła VI, rozpoczął wykład inauguracyjny ordynariusza diecezji Leiria-Fatima bp António Marto. Zauważył on, że temat sympozjum („Zanurzeni w miłości Boga do świata. Doświadczenie Boga i odpowiedzialność”) stanowi doskonałą syntezę orędzia Matki Boskiej przekazanego w Fatimie podczas objawienia 13 lipca 1917 r., uważanego za najważniejsze ze wszystkich sześciu objawień. Właśnie podczas tego objawienia dzieciom została przekazana tak zwana tajemnica fatimska, której „wszystkie trzy części są wyrazem miłości Boga do ludzkości staczającej się na skraj przepaści i do świata zagrożonego tragedią I wojny światowej”.

W swoim wystąpieniu biskup diecezji Leiria-Fatima przedstawił Maryję jako Bożą posłanniczkę i ikonę miłości Boga do świata; wezwał do Kościoła do spoglądania na świat i ludzi z miłością i miło-

sierdziem oraz do prowadzenia (zgodnie z wezwaniem samego papieża Franciszka) „rewolucji czułości na egzystencjalnych peryferiach”. Bp Marto podkreślił, że w aktualnym momencie dziejów „Kościół jest zobowiązany do czułości i troski wobec ludzi. Kościół powinien być przyjazny i towarzyszyć człowiekowi, być blisko wiernych, przyjmować, wysłuchiwać, rozumieć i dzielić z nimi radości i nadzieje, troski i zmartwienia”.

Pierwsza konferencja, którą wygłosił

życia chrześcijańskiego”, „Maryja, ikona zbawczego Bożego miłosierdzia”.

Patriarcha Lizbony i przewodniczący Konferencji Episkopatu Portugalii abp Manuel Clemente zakończył prace sympozjum wystąpieniem zatytułowanym „Sanktuarium Fatimskie i odnowa Kościoła w Portugalii – refleksja historyczno-duszpasterska”. Abp Manuel Clemente powiedział, że „w ostatnim stuleciu Fatima stanowiła i wciąż stanowi podstawę całej eklezjalnej struktury, ponieważ

na niej przede wszystkim opiera się życie dwudziestu diecezji w Portugalii i całego Kościoła powszechnego, którego częścią jest Kościół portugalski”. Arcybiskup podkreślił także, że orędzie fatimskie „wzmocniło i ujednoliciło maryjne oblicze katolicyzmu, obecne w całym Kościele, ale szczególnie wśród nas”. Powiedział również: „W świetle refleksji mariologicznej II Soboru Watykańskiego, maryjność portugalska jest tak niezłomna jak nasza własna historia. (...) To właśnie ten maryjny rys naszej wiary charakteryzuje portugalskie *stawanie się* na

przestrzeni wielu wieków”.

W ramach programu kulturalnego towarzyszącego sympozjum jego uczestnikom zaproponowano zwiedzanie wystawy czasowej „Tajemnica i objawienie”. Jest ona poświęcona wszystkim trzem częściom tajemnicy fatimskiej; na wystawie tej można między innymi zobaczyć pierwszy raz pokazywany publicznie manuskrypt trzeciej części tajemnicy.

Leopoldina Simões

ks. Franco Manzi z Mediolanu, poświęcona była tematowi „Tajemnica miłości Boga do świata w orędziu fatimskim”. Kolejni uczestnicy sympozjum: Jego Ekscelencja Claude Dagens – biskup diecezji Angoulême (Francja), o. Klaus Vetchel – jezuita z Frankfurtu, włoska teolog Cetina Militello, hiszpański mariolog Rey García Paredes, skupili uwagę wokół następujących trzech tematów: „W jakiego Boga wierzymy?”, „Miłość jako istota doświadczenia Boga i sedno

Wirtualne zwiedzanie wystawy „Tajemnica i objawienie”

Od 13 lipca wystawa „Tajemnica i objawienie”, prezentowana w Sanktuarium Fatimskim od końca listopada 2013 roku, zyskała nowy wymiar. Teraz można ją oglądać *on line*: <http://segredoerevelacao.fatima.pt>.

„Przyjmując jako temat wiodący wystawy objawienie z lipca 1917 roku,

Sanktuarium Fatimskie prezentuje dokumentację historyczną i spuściznę artystyczną ukazującą jeden z najważniejszych tematów fatimskich: tajemnicę ujawnioną w Cova da Iria, która skłania do rozważań cały współczesny świat” mówi Marco Daniel Duarte – dyrektor Wydziału Studiów i Upowszechniania Orędzia

Sanktuarium Fatimskiego i komisarz wystawy.

Wystawa „Tajemnica i objawienie” jest otwarta dla publiczności do 31 października, codziennie od 09.00 do 19.00 w podziemiach bazyliki Trójcy Przenajświętszej; wstęp wolny. Do 13 lipca wystawę obejrzało 107 057 zwiedzających.

Fatima XXI – Magazyn Kulturalny Sanktuarium Fatimskiego

Od 30 maja do 1 czerwca w Sanktuarium Fatimskim odbywało się sympozjum teologiczno-pastoralne. Podczas sesji otwarcia tego sympozjum przedstawiono najnowszy projekt kulturalny Sanktuarium – czasopismo *Fátima XXI – Revista Cultural do Santuário de Fátima (Fatima XXI – Magazyn Kulturalny Sanktuarium Fatimskiego)*; jego prezentacja dla dziennikarzy miała miejsce na konferencji prasowej 12 maja b.r. Pierwszy numer, liczącego 145 stron magazynu, można już kupić w księgarni Sanktuarium Fatimskiego w cenie 9 euro za egzemplarz (livraria@fatima.pt).

Czasopismo, które powstało w związku z przygotowaniem do obchodów 100. rocznicy objawień fatimskich, będzie wydawane w języku portugalskim, dwa razy do roku: w maju i w październiku. Dołączyło ono do innych czasopism informacyjnych Sanktuarium: wydawanego po portugalsku miesięcznika *Voz da Fátima (Głos Fatimy)* i publikowanego w siedmiu językach kwartalnika *Fátima Luz e Paz (Fatima Światło i Pokój)*.

Rektor Sanktuarium Fatimskiego ksiądz Carlos Cabecinhas powiedział, że *Fatima XXI* to wydawnictwo „o charakterze kulturalnym, którego jasno sprecyzowanym celem jest ukazywanie kulturowego wymiaru Fatimy”. Czasopismo ma być „przestrzenią refleksji, gdzie – poprzez wielodyscyplinarne odczytanie z różnych, uzupełniających się perspektyw – poruszane będą tematy związane z historią, orędziem i kulturą Fatimy”.

Rektor Sanktuarium, a jednocześnie dyrektor nowego czasopisma, wyjaśniał: „Stulecie objawień daje nam okazję do poszukiwania nowych dróg, które wzbogacą refleksję o wydarzenia fatimskich i proponują nowy język – czy to w odczytywaniu, czy w prezentowaniu tematu – tak jak ma to miejsce w tym magazynie”.

Podczas prezentacji, wicedyrektor czasopisma Marco Daniel Duarte omówił główne działy magazynu i niektóre tematy zamieszczone w pierwszym numerze: „Pierwszy numer zawiera

ważne świadectwa osób znaczących dla kulturalnej panoramy Kościoła i naszego kraju; i tak możemy tu przeczytać słowa kardynała Gianfranco Ravasio, że «Fatima to miejsce niezwykle ważne dla cywilizacji europejskiej»; i tak możemy tu przeczytać słowa kardynała Tarcisio Bertone, że Fatima jest «apelem do wspólnoty i do ludzkości»; i tak możemy tu przeczytać słowa prof. Adriano Moreiry, że «Fatima to jedno z najbardziej inspirowanych miejsc na świecie»”.

Marco Daniel Duarte mówił także, że na stronach magazynu *Fatima XXI* „krzyżują się spojrzenia i myśli, zawierające cenną wiedzę ludzi związanych z Fatimą, a przede wszystkim – promujące nowe podejście do tego niewyczerpanego tematu, odczytywanego z wielu perspektyw”.

„Przygotowując pierwszy numer magazynu *Fatima XXI*, trzeba było wybrać – spośród najważniejszych zagadnień związanych z tym miejscem – temat wiodący. I tak pierwszy zeszyt tematyczny poświęcono tajemnicy fatimskiej” opowiadał Marco Daniel Duarte i podkreślał, że „różni badacze tematu zaprezentowali różnorodne spojrzenia, poszukując źródeł ich opracowania w historii, teologii, literaturze, lingwistyce, dyplomatyce, sztukach pięknych... Zależało nam na ścisłym podejściu do tematu – nie tylko akademickim, ale przede wszystkim kulturowym”.

W pierwszym numerze magazynu *Fatima XXI* pojawiają się także „migawki” ze stulecia objawień; znajdujemy tam zdjęcia i tekst przypominający najważniejsze wydarzenie minionego roku – podróż figury Matki Boskiej Fatimskiej z Kaplicy Objawień do Rzymu. W każdym numerze czasopisma znajdzie się dział zatytułowany „Wyjątki z historii”; w pierwszym numerze zamieszczono w nim niezwykle cenny dokument – manuskrypt tekstu pieśni „Ave Fátima”, napisanego w 1929 r. przez portugalskiego poetę Afonso Lopesa Vieirę.

L.S.

Informacje zawarte w niniejszym biuletynie mogą być dowolnie wykorzystywane. Przy ich wykorzystaniu należy podać źródło oraz autora (jeśli tekst jest podpisany).

Fátima - Światło i Pokój

Dyrektor: Ks. Carlos Cabecinhas
Edycja, Redakcja: Santuário de Nossa Senhora do Rosário de Fátima
Contribuinte n.º 500 746 699
Adres: Santuário de Fátima - Apartado 31 - 2496-908 FÁTIMA (Portugal) * Telef.: +351.249.539.600 * Fax: +351.249.539.668 * E.mail: ccs@fatima.pt- www.fatima.pt
Druk: Gráfica Almondina – Torres Novas
Depósito Legal: 210650/04
ISSN: 1647-2438
 Zwolnione z rejestru E.R.C. na mocy dekretu 8/99 z 9 czerwca – art. 12, paragraf 1, punkt a).

FATIMA ŚWIATŁO I POKÓJ - PRZEDŁUŻENIE / NOWE PRENUMERATY

BEZPŁATNA PRENUMERATA ROCZNA = 4 NUMERY

Wyślij swoje zamówienie na subskrypcję na adres: assinaturas@fatima.pt

Zaznacz język, w jakim chcesz otrzymywać czasopismo:

niemiecki, hiszpański, francuski, angielski, włoski, polski, portugalski

Dla zainteresowanych darowizną na wsparcie publikacji

Przelew bankowy krajowy (Millenium BCP) NIB: 0033 0000 50032983248 05

Przelew bankowy międzynarodowy IBAN: PT50 0033 0000 5003 2983 2480 5 BIC/SWIFT:

BCOMPTPL / Czek lub przekaz pocztowy: Santuario de Nossa Senhora de Fatima,

Apartado 31, 2496-908 Fatima Portugal

Pomóż nam rozpowszechnić orędzie Matki Boskiej poprzez czasopismo „Fatima Światło i Pokój”!